EURÓPSKY PARLAMENT

2004 *2009*

Dokument na schôdzu

KONEČNÉ ZNENIE
A6-0174/2005

31.5.2005

*

SPRÁVA

o iniciatíve Francúzskej republiky, Írska, Švédskeho kráľovstva a Spojeného krá ľovstva o prijatí návrhu rámcového rozhodnutia Rady o archivovaní dát, spracovávaných a uchovávaných v súvislosti s poskytovaním verejných komunikačných služieb, alebo obsiahnutých vo verejných komunikačných sie ťach na účely prevencie, vyšetrovania, zisťovania a postihu trestných činov vrátane terorizmu
(8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS))

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

Spravodajca: Alexander Nuno Alvaro

Označenie postupov

*	Konzultačný postup *väčšina odovzdaných hlasov*
**I	Postup spolupráce (prvé čítanie) *väčšina odovzdaných hlasov*
**II	Postup spolupráce (druhé čítanie) *väčšina odovzdaných hlasov za schválenie spoločnej pozície* *väčšina všetkých poslancov Parlamentu za zamietnutie alebo zmenu spoločnej pozície*
***	Postup súhlasu *väčšina všetkých poslancov Parlamentu, okrem prípadov upravených článkami 105, 107, 161 a 300 Zmluvy o ES a článkom 7 Zmluvy o EÚ*
***I	Spolurozhodovací postup (prvé čítanie) *väčšina odovzdaných hlasov*
***II	Spolurozhodovací postup (druhé čítanie) *väčšina odovzdaných hlasov za schválenie spoločnej pozície* *väčšina všetkých poslancov Parlamentu za zamietnutie alebo zmenu spoločnej pozície*
***III	Spolurozhodovací postup (tretie čítanie) *väčšina odovzdaných hlasov za schválenie spoločného textu*

(Typ postupu závisí od právneho základu navrhnutého Komisiou.)

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k legislatívnemu textu

V pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch Parlamentu je zmenený a doplnený text označený ***hrubou kurzívou***. *Štandardná kurzíva* označuje príslušným oddeleniam tie časti legislatívneho textu, ku ktorým sa navrhuje oprava, čo napomáha pri príprave konečného znenia textu (napríklad zrejmé chyby alebo vynechaný text v konkrétnej jazykovej verzii). Navrhované opravy tohto typu musia byť odsúhlasené príslušnými oddeleniami.

OBSAH

Strana

NÁVRH LEGISLATÍVNEHO UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU 5

ODÔVODNENIE 6

STELLUNGNAHME DES RECHTSAUSSCHUSS 11

PROCEDURE 14

NÁVRH LEGISLATÍVNEHO UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o iniciatíve Francúzskej republiky, Írska, Švédskeho kráľovstva a Spojeného kráľovstva o prijatí návrhu rámcového rozhodnutia Rady o archivovaní dát, spracovávaných a uchovávaných v súvislosti s poskytovaním verejných komunikačných služieb, alebo obsiahnutých vo verejných komunikačných sieťach na účely prevencie, vyšetrovania, zis ťovania a postihu trestných činov vrátane terorizmu
(8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS))

(konzultačný postup)

Európsky parlament,

– so zreteľom na iniciatívu Francúzskej republiky, Írska, Švédskeho kráľovstva a Spojeného kráľovstva (8958/2004)[1]

– so zreteľom na článok 34 odsek 2 písmeno b) Zmluvy o EÚ,

– so zreteľom na článok 39 odsek 1 Zmluvy o EÚ, v súlade s ktorým Rada konzultovala s Parlamentom (C6-0198/2004),

– so zreteľom na stanovisko Výboru pre právne veci k navrhovanému právnemu základu,

– so zreteľom na články 93, 51 a 35 rokovacieho poriadku,

– so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (A6-0174/2005),

1. zamieta iniciatívu Francúzskej republiky, Írska, Švédskeho kráľovstva a Spojeného krá ľovstva;

2. žiada Francúzsku republiku, Írsko, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo, aby stiahli svoju iniciatívu;

3. poveruje predsedu Parlamentu, aby túto pozíciu odovzdal Rade a Komisii, ako aj vládam Francúzskej republiky, Írska, Švédskeho kráľovstva a Spojeného kráľovstva.

[1] Zatiaľ neuverejnené v Ú. v. EÚ.

ODÔVODNENIE

I. Ziel des Vorschlags

Im Rahmen der Ratstagung für Justiz und Inneres am 29./30. April 2004 haben Frankreich, Großbritannien, Irland und Schweden einen gemeinsamen Vorschlag[2] für einen Rahmenbeschluss zur Vorratsspeicherung von Kommunikationsdaten vorgelegt. Hintergrund der Initiative ist eine am 25. März 2004 vom Europäischen Rat verabschiedeten Erklärung zum Kampf gegen den Terrorismus[3], in der der Rat beauftragt wurde, Maßnahmen für die Erarbeitung von Rechtsvorschriften über die Aufbewahrung von Verkehrsdaten durch Diensteanbieter zu prüfen.

Ziel des Vorschlages ist die Erleichterung der justiziellen Zusammenarbeit in Strafsachen, indem die Rechtsvorschriften der Mitgliedstaaten über die Vorratsdatenspeicherung, die durch Diensteanbieter eines öffentlich zugänglichen elektronischen Kommunikationsdienstes verarbeitet und gespeichert werden, für die Zwecke der Vorbeugung, Untersuchung, Feststellung und Verfolgung von Straftaten, einschließlich Terrorismus, angeglichen werden.

Erfasst werden sollen Verkehrs- und Standortdaten einschließlich Teilnehmer- und Nutzerdaten, die im Rahmen von Telefonie, SMS-Kurzmitteilungen und Internet-Protokollen, einschließlich E-Mails erzeugt werden, wobei die Inhalte der Kommunikation nicht erfasst werden sollen. Grundsätzlich ist im Rahmen des Vorschlages eine Speicherdauer von mindestens 12 und maximal 36 Monaten vorgesehen. Für die zweite und dritte Gruppe können die Mitgliedstaaten Abweichungen von der vorgesehenen Speicherfrist beschließen. Die Mitgliedstaaten sollen im Rahmen von Rechtshilfeersuchen auf die in den anderen EU-Staaten vorhandenen Vorratsdaten zugreifen können. Entschädigungsregeln für entstehende Kosten enthält der Vorschlag nicht.

II. Bewertung des Vorschlags

Der Berichterstatter hegt erhebliche Zweifel sowohl an der Wahl der Rechtsgrundlage (1.) als auch an der Verhältnismäßigkeit der Maßnahme (2.). Darüber hinaus weist er auf die Möglichkeit einer Verletzung des Art. 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention hin (3.).

1. Rechtsgrundlage

Die vom Rat gewählte Rechtsgrundlage steht nach Auffassung des Berichterstatters nicht im Einklang mit der Europäischen Gesetzgebung. Vielmehr besteht der Vorschlag aus verschiedenen Maßnahmen, die sowohl der dritten als auch der ersten Säule der Union zuzuordnen sind.

Der Rat geht von seiner alleinigen Gesetzgebungsbefugnis gemäß Titel VI des Vertrages über die Europäische Union (EUV) aus und beruft sich auf Art. 31 Abs. 1 Buchstabe c i. V. m. Art. 34 Abs. 2 Buchstabe b EUV.

Der Berichterstatter geht jedoch davon aus, dass es sich bei den vorgeschlagenen Maßnahmen

[2] Ratsdokument 8958/04 v. 28. April 2004
[3] Ratsdokument 7764/04 v. 28. März 2004

um zwei getrennte Bereiche handelt. Zum einen soll im vorliegenden Ratsvorschlag unter anderem die Verpflichtung zur Aufbewahrung der Daten durch die *Service Provider*, die Definition der Daten und die Dauer der Aufbewahrung festgelegt werden, was in den Bereich des Gemeinschaftsrechts fällt. Zum anderen geht es neben anderem um den Zugang und den Austausch der gespeicherten Daten innerhalb der Mitgliedstaaten, wobei es sich um ein gemeinsames Vorgehen im Bereich der justiziellen Zusammenarbeit in Strafsachen handelt, der somit in den Bereich des dritten Pfeilers fällt.

Bereits heute existieren Gemeinschaftsregelungen bzgl. der Verpflichtung von *Service Providern*. Bei den hier in Frage stehenden Daten handelt es sich um Daten i. S. d. Art. 1 i. V. m. Art. 2 a der Richtlinie 95/46/EG vom 24. Oktober 1995. Die Richtlinie behandelt die allgemeinen Verpflichtungen der Mitgliedstaaten zur Gewährleistung des Schutzes der Privatsphäre natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten. Des weiteren wird durch die Richtlinie 2002/58/EG vom 12. Juli 2002 speziell die Verarbeitung personenbezogener Daten und der Schutz der Privatsphäre in der elektronischen Kommunikation geregelt. Das hinter beiden Regelungen stehende Prinzip besagt, dass die gespeicherten Daten dann zu löschen sind, wenn ihre Aufbewahrung sich nicht mehr rechtfertigt. Die Möglichkeit der Aufbewahrung von Daten wird den einzelnen Mitgliedstaaten ausnahmsweise in Art. 15 der Richtlinie 2002/58/EG eröffnet, sofern es zur Bekämpfung der Kriminalität notwendig, angemessen und verhältnismäßig erscheint. Auf eine Aufbewahrungsfrist konnten sich die Mitgliedstaaten in den Verhandlungen zur Datenschutzrichtlinie für Kommunikation nicht einigen und es wurde auf eine Festlegung verzichtet.

Damit steht die vom Rat gewählte Rechtsgrundlage der Bestimmung des Art. 47 EUV entgegen, wonach der EUV die Vorschriften des Vertrages zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft (EGV) unberührt lässt. Demnach darf keine Regelung des EUV sich auf die Bestimmungen des EGV auswirken. Die Auswirkung auf das Gemeinschaftsrecht ergibt sich im vorliegenden Fall aus der Nichtbeachtung des bereits existierenden gemeinschaftlichen Rechtsrahmens. Daher fällt unter anderem die Verpflichtung der Provider zur Speicherung an sich, die Definition der zu speichernden Daten sowie die Aufbewahrungsdauer in den Regelungsbereich des EGV.

Die hier vorgeschlagenen Maßnahmen müssen aus logischen Gründen auf derselben Rechtsgrundlage basieren wie der bereits bestehende Rechtsrahmen. Damit wäre auch hier Art. 95 EGV zugrunde zu legen, der das Verfahren der Mitentscheidung vorsieht.

Diese Auffassung wird durch den Rechtsausschuss des Europäischen Parlaments gestützt. Der Berichterstatter wurde darüber informiert, dass sowohl der juristische Dienst der Europäischen Kommission als auch der des Rates mit dieser Rechtsauslegung übereinstimmen.

2. Verhältnismäßigkeit der Maßnahme

Darüber hinaus bezweifelt der Berichterstatter die Verhältnismäßigkeit der Maßnahmen im Einzelnen. Sie stehen nicht in einer angemessenen Zweck-Mittel-Relation, da sie weder geeignet noch erforderlich sind und eine unzumutbare Härte für die Betroffenen darstellen.

Bei dem zu speichernden Datenvolumen insbesondere im Bereich des Internets bezweifelt der Berichterstatter, dass eine zielführende Auswertung der Daten überhaupt möglich ist.

Teilnehmer aus dem Umfeld der organisierten Kriminalität und des Terrorismus werden die Verfolgbarkeit ihrer Daten leicht zu verhindern wissen. Möglichkeiten hierzu wären der Erwerb von Telefonkarten durch Strohmänner oder wechselnd eingesetzte Mobiltelefone von ausländischen Anbietern, die Nutzung öffentlicher Telefonzellen, die Veränderung der bei der Nutzung eines E-Mail-Service verwendeten IP-Adresse oder E-Mail-Adresse oder gleich die Nutzung von Internet *Service Providern*, die außerhalb Europas liegen und einer Verpflichtung bezüglich der Vorratsdatenspeicherung nicht unterliegen.

Sofern sämtliche von dem Vorschlag umfasste Verkehrsdaten tatsächlich gespeichert werden müssten, würde im Netz eines großen Internet-Providers bereits bei heutigem Verkehrsaufkommen eine Datenmenge von 20 - 40.000 Terabyte anfallen. Dies ist ein Datenvolumen, das ungefähr 4 Mio. km gefüllter Aktenordner entspricht - dies entspricht wiederum zehn Aktenbergen, die jeweils von der Erde bis zum Mond reichen würden. Bei dieser gewaltigen Datenmenge würde ein einmaliger Suchlauf bei einem Einsatz der vorhandenen Technik ohne zusätzliche Investitionen 50-100 Jahre dauern. Die rasche Verfügbarkeit der angeforderten Daten ist somit zu bezweifeln.

Gegenüber dem bestehenden Vorschlag der umfassenden Vorratsdatenspeicherung könnte das Mittel der anlassbezogenen Speicherung, welches u. a. auch von der *Cybercrime-Convention* des Europarats[4] vorgegeben ist, sowohl gleich geeignet als auch milder sein.

Mit Blick auf die Begründung des Rates zur Ablehnung dieser Alternative[5] drängt sich die Frage auf, inwiefern die vorgesehene Vorratsdatenspeicherung mit dem Prinzip der Unschuldsvermutung vereinbar ist.

Der vorliegende Vorschlag geht außerdem nicht auf die möglichen Belastungen der Betroffenen ein. Neben den tiefen Eingriffen in den Schutz der persönlichen Daten des Einzelnen, sind enorme Belastungen für die europäische Telekommunikationsindustrie, insbesondere für kleinere und mittlere Telekommunikationsunternehmen zu befürchten.

Kosten erwachsen in diesem Zusammenhang vor allen Dingen aus:

- der Anpassung der Systemtechnik zur Generierung und Speicherung der Daten,
- der Anpassung der betrieblichen Abläufe zur sicheren Archivierung der Daten sowie
- der Bearbeitung und Auswertung von Anfragen der Sicherheitsbehörden.

Der hierfür erforderliche Investitionsaufwand im Bereich der klassischen leitungsvermittelten Telefonie liegt nach Schätzungen verschiedenster größerer Unternehmen innerhalb der Mitgliedstaaten bei 180 Mio. Euro im Jahr pro Unternehmen mit jährlichen Betriebskosten bis

[4] ETS Nr. 185, 8. November 2001; die Konvention wurde noch nicht in allen Mitgliedstaaten umgesetzt.

[5] Ratsdokument 8958/04 ADD 1. In dem erläuternden Dokument zum Rahmenbeschluss über die Vorratsdatenspeicherung wird lediglich festgestellt, dass die anlassbezogene Speicherung von Daten "keinen Beitrag zur Überprüfung von Personen leisten kann, die noch nicht verdächtigt werden, einer kriminellen oder terroristischen Organisation anzugehören [...] Sie kann daher nicht den Bedarf der Sicherheits-, Geheimdienst- und Strafverfolgungsstellen im Hinblick auf die Bekämpfung heutiger Straftäter, zu denen auch Terroristen gehören, decken"

zu 50 Mio. Euro. Für kleinere und mittlere Unternehmen wäre der Geschäftsbetrieb sicher gefährdet. Die Belastungen im Bereich des Internets würden den Investitionsaufwand bei der klassischen leitungsvermittelten Telefonie nach Schätzungen um ein Vielfaches übersteigen. Der Artikel 36 Ausschuss schlägt deswegen vor, weiterhin lediglich die ohnehin anfallenden Daten zu erfassen[6].

Der Vorschlag des Rates mangelt an einer europaweit harmonisierten Regelung zur Verteilung der hierdurch entstehenden Kostenlast. Es entstünden Wettbewerbsverzerrungen, die langfristig tragfähige Wettbewerbsstrukturen gefährden und damit die Vollendung eines einheitlichen europäischen Binnenmarktes verhindern könnten.

3. Vereinbarkeit mit Artikel 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention
Der Berichterstatter sieht weiterhin eine Verletzung des Art. 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention.

Die Datenüberwachung und -speicherungen sind abzulehnen, sofern sie nicht drei grundlegende Kriterien erfüllen, die sich aus der Auslegung von Art. 8 Abs. 2 der Europäischen Menschenrechtskonvention durch den Europäischen Gerichtshof für Menschenrechte ergeben: Sie müssen gesetzlich vorgesehen, in einer demokratischen Gesellschaft notwendig sein und einem der in der Konvention aufgeführten legitimen Ziele dienen[7]. Wie oben dargestellt erscheint die Erfüllung aller notwendigen Kriterien im Rahmen des vorliegenden Vorschlags zumindest fraglich[8].

III. Ergebnis

Aus den genannten Gründen lehnt der Berichterstatter den vorliegenden Entwurf eines Rahmenbeschlusses ab und fordert die vier Mitgliedstaaten auf, ihren Vorschlag zurückzuziehen.

Der Berichterstatter erwartet, dass die Mitgliedstaaten eine Studie vorlegen, die die Notwendigkeit der geplanten Vorratsdatenspeicherung unzweifelhaft belegt. Anschließend schlägt der Berichterstatter vor, die Verpflichtung zur Datenspeicherung, die Definition der zu speichernden Daten und die Dauer der Speicherung in einer von den übrigen Regelungen getrennten Richtlinie zu behandeln. Er fordert die Kommission auf, einen entsprechenden Vorschlag zu erarbeiten. Der Berichterstatter weist darauf hin, dass durch die Umsetzung der *Cybercrime-Convention* des Europarates und die Verbesserung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit auf dem in Frage stehenden Gebiet bereits die Ziele des vorliegenden Richtlinienvorschlages erreicht werden könnten. Bevor also abschließend über neue Maßnahmen entschieden werden kann, sind zwingend die Ergebnisse der oben geforderten Studie zu berücksichtigen. In dem Fall, in dem der Vorschlag des Rates wider Erwarten eine Mehrheit erhalten sollte, dringt der Berichterstatter darauf, eine Überprüfung der Maßnahmen nach drei Jahren auf der Basis einer Evaluierung in den Text aufzunehmen, um die tatsächliche

[6] 15098/04 vom 23. November 2004
[7] Artikel 29 Datenschutzgruppe, 11885/04 vom 9. November 2004
[8] Der Europäische Gerichtshof für Menschenrechte hat betont, dass die Vertragsstaaten kein unbeschränktes Ermessen haben, Personen in ihrem Hoheitsgebiet einer heimlichen Überwachung zu unterwerfen. Angesichts der Tatsache, dass entsprechende Befugnisse mit der Begründung, die Demokratie verteidigen zu wollen, diese gerade zu unterminieren oder zu zerstören drohen, betont der Gerichtshof, dass die Vertragsstaaten zur Bekämpfung der Spionage oder des Terrorismus nicht jede Maßnahme beschließen dürfen, die sie für angemessen halten.

Wirksamkeit festzustellen und damit die Vorratsdatenspeicherung zu rechtfertigen.

STANOVISKO VÝBORU PRE PRÁVNE VECI

Vážený pán Jean-Marie Cavada
predseda
Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci
BRUSEL

Vec: Právny základ iniciatívy Francúzskej republiky, Írska, Švédskeho kráľovstva a Spojeného kráľovstva o prijatí návrhu rámcového rozhodnutia o archivovaní údajov, spracovávaných a uchovávaných v súvislosti s poskytovaním verejných komunikačných služieb, alebo obsiahnutých vo verejných komunikačných sie ťach na účely prevencie, vyšetrovania, zisťovania a postihu trestných činov vrátane terorizmu (8958/2004 - C6-0198/2004 - 2004/0813(CNS)[9]

Vážený pán predseda,

Váš predchodca pán Jean-Louis Bourlanges listom z 18. februára 2005 poveril Výbor pre právne veci, aby v súlade s článkom 35 odsekom 2 rokovacieho poriadku preskúmal platnosť a správnosť právneho základu predmetnej iniciatívy. Návrh sa zakladá na článku 31 odseku 1 bodu c) a článku 34 odseku 2 bodu b) Zmluvy o ES. V takomto prípade sa podľa článku 39 Zmluvy o ES vyžaduje len konzultácia s Parlamentom.

Výbor preskúmal uvedenú otázku na svojich schôdzach 3. februára a 31. marca 2005.

Európska rada 25. marca 2004 vyzvala na vypracovanie pravidiel vzťahujúcich sa na archivovanie údajov spracovávaných a uchovávaných poskytovateľmi služieb, so zreteľom nato, že moderné telekomunikácie otvárajú nové cesty pre medzinárodnú kriminalitu a najmä pre terorizmus.

Ako odpoveď na žiadosť Rady a v záujme odstránenia platných právnych odlišností medzi členskými štátmi sa z iniciatívy 4 členských štátov (Francúzska, Írska, Spojeného kráľovstva a Švédska) navrhlo vypracovanie účinného a zosúladeného mechanizmu archivovania údajov, spracovávaných a uchovávaných v súvislosti s poskytovaním verejných komunikačných slu žieb, alebo obsiahnutých vo verejných komunikačných sieťach na účely prevencie, vy šetrovania, zisťovania a postihu trestných činov vrátane terorizmu.

Z judikatúry stanovenej Súdnym dvorom jasne vyplýva, že výber právneho základu nie je na zákonodarcovi Spoločenstva, ale musí byť založený na objektívnych a súdne kontrolovate ľných aspektoch. Medzi tieto aspekty patria najmä cieľ a obsah právneho aktu[10].

[9] Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.
[10] pozri najmä Súdny dvor Európskych spoločenstiev, rozsudok C-42/97, Európsky parlament verzus Rada, odsek 36

V článku 1 návrhu rámcového rozhodnutia je uvedený cieľ návrhu, ktorým je uprednostnenie súdnej spolupráce v trestných veciach.

Obsah aktu konkretizuje prostriedky na dosiahnutie uvedeného cieľa. Na jednej strane ide o zosúladenie kategórií údajov elektronickej komunikácie, ktoré je potrebné pokryť a určiť dobu, počas ktorej sa tieto údaje majú archivovať a na druhej strane stanoviť podmienky prístupu medzi členskými štátmi k predmetným údajom z hľadiska už prijatých nástrojov vzájomnej pomoci v trestných veciach.

Je vhodné poznamenať, že v súvislosti s definovaním prevádzkových dát, definovaním lokaliza čných údajov a v súvislosti s ochranou údajov, akt odkazuje na nástroje Spoločenstva. Ide o smernicu 2002/58/ES Európskeho parlamentu a Rady o spracovaní osobných údajov a ochrane súkromia v odvetví elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách)[11] a smernicu 95/46/ES Európskeho parlamentu a Rady o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov[12].

Uvedený právny systém Spoločenstva zakladajúci sa na článku 95 Zmluvy o ES teda už upravuje oblasť vzťahujúcu sa na spracovanie údajov, zatiaľ čo daný návrh sa usiluje o zosúladenie kategórií údajov, ktoré majú poskytovatelia služieb uchovávať počas stanoveného obdobia a o pevné stanovenie tohto obdobia.

Je teda potrebné poznamenať, že článok 47 Zmluvy o EÚ stanovuje:
S výhradou ustanovení pozmeňujúcich Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spolo čenstva s cieľom založiť Európske spoločenstvo, Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a týchto záverečných ustanovení nič v tejto zmluve nemá vplyv na Zmluvu o založení Európskych spolo čenstiev, ani ďalších zmlúv a aktov, ktoré tieto zmluvy menia a dopĺňajú.

V zmysle článku 47 Zmluvy o EÚ teda nie je povolené aktom založenom na Zmluve o EÚ dotknúť sa acquis Spoločenstva. Preto je namieste si položiť otázku, či opatrenia plánované v predmetnom návrhu „ovplyvnia“ právny systém Spoločenstva, tak ako to vyplýva najmä z ustanovení smernice 2002/58/ES.

V tejto súvislosti je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že smernica 2002/58/ES už stanovila množstvo záväzkov týkajúcich sa kategórií údajov, ktoré musia hospodárske subjekty archivovať a dĺžky ich archivovania. Z toho vyplýva, že akákoľvek úprava v tejto oblasti, tak ako to plánuje návrh rámcového rozhodnutia, nemôže byť predmetom nástroja založeného na Zmluve o EÚ.
Preto je možné tvrdiť, že prijatie skúmaného aktu by mohlo predstavovať porušenie článku 47 Zmluvy o EÚ.

Výbor pre právne veci na svojej schôdzi 31. marca 2005 11 hlasmi za a 2 zdržal sa[13] rozhodol,

[11] Ú. v. L 201 z 31.7.2002, s. 37
[12] Ú. v. L 281 z 23.11.1995, s. 31
[13] Na hlasovaní boli prítomní: Andrzej Jan Szejna (úradujúci predseda), Manuel Medina Ortega (navrhovateľ a zástupca Nicolu Zingarettiho), Alexander Nuno Alvaro (zástupca Antonia Di Pietra), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (zástupca Antonia Lópeza-Istúriza

že:

- zosúladenie kategórií údajov a dĺžky archivovania týchto údajov poskytovateľmi služieb vychádzajú z aquis Spoločenstva, tak ako to vyplýva zo smernice 2002/58/ES,

- rámcové rozhodnutie založené na hlave VI Zmluvy o EÚ, podľa ktorého by sa tieto aspekty mali upravovať, by ovplyvnilo ustanovenia tejto smernice a následne by mohlo predstavovať porušenie článku 47 Zmluvy o EÚ,

- pokiaľ ide o zosúladenie kategórií údajov a dĺžku archivovania týchto údajov poskytovate ľmi služieb, je príslušný právny základ ten istý ako ho stanovuje predchádzajúci rámec Spoločenstva, a to článok 95 Zmluvy o ES,

- so zreteľom na tieto dôvody by teda bolo vhodné vypracovať dva odlišné akty; jeden akt založený na prvom pilieri Zmluvy o ES týkajúci sa zosúladenia kategórií údajov a dĺžky archivovania týchto údajov a druhý akt založený na treťom pilieri Zmluvy o EÚ týkajúci sa aspektov vzťahujúcich sa na spoluprácu v oblasti trestných vecí a najmä na oblasť prístupu k týmto údajom a ich výmenu.

S úctou,

Giuseppe Gargani

White), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas a Jaroslav Zvěřina.

POSTUP

Názov	Iniciatíva Francúzskej republiky, Írska, Švédskeho kráľovstva a Spojeného kráľovstva o prijatí návrhu rámcového rozhodnutia Rady o archivovaní dát, spracovávaných a uchovávaných v súvislosti s poskytovaním verejných komunikačných služieb, alebo obsiahnutých vo verejných komunikačných sieťach na účely prevencie, vy šetrovania, zisťovania a postihu trestných činov vrátane terorizmu.
Referenčné čísla	8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS)
Právny základ	Článok 39 ods. 1 EU
Základ v rokovacom poriadku	Článok 93, 51 a 35
Dátum konzultácie s EP	16.11.2004
Gestorský výbor dátum oznámenia v pléne	LIBE 01.12.2004
Výbor(-y) požiadaný(-é) o stanovisko dátum oznámenia v pléne	ITRE 01.12.2004
Bez predloženia stanoviska(-ísk) dátum rozhodnutia	ITRE 27.4.2005
Rozšírená spolupráca dátum oznámenia v pléne	
Spravodajca(-ovia) dátum menovania	Alexander Nuno Alvaro 25.11.2004
Predchádzajúci spravodajca(-ovia)	
Zjednodušený postup dátum rozhodnutia	
Námietky voči právnemu základu dátum stanoviska JURI	JURI 31.3.2005 /
Zmena výšky finančných prostriedkov dátum stanoviska BUDG	/
Konzultácia s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom dátum rozhodnutia v pléne	0.0.0000
Konzultácia s Výborom regiónov dátum rozhodnutia v pléne	0.0.0000
Prerokovanie vo výbore	01.2.2005 28.4.2005 26.5.2005
Dátum prijatia	26.5.2005
Výsledok záverečného hlasovania	za: 28 proti: 1 zdržal(-i) sa: 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mihael Brejc, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Antoine Duquesne, Patrick Gaubert, Lilli Gruber, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Claude Moraes, Martine Roure, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà

Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Ignasi Guardans Cambó, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Jean Lambert, Siiri Oviir, Vincent Peillon, Kyriacos Triantaphyllides
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	
Dátum predloženia– A6	31.5.2005 A6-0174/2005
Poznámky	...